

Sygn. akt X C 386/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G., wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o zasądzenie od pozwanego D. Ś. kwoty 1.127,74 zł. z odsetkami ustawowymi od kwoty 637,47 zł. od dnia 08 lutego 2013 r. do dnia zapłaty, od kwoty 164,17 zł. od dnia 03 maja 2013 do dnia zapłaty, od kwoty 146,52 zł. od dnia 06 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, od kwoty 35,60 zł. od dnia 13 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, od kwoty 36,39 zł. od dnia 18 października 2013 r. do dnia zapłaty, od kwoty 35,60 zł. od dnia 18 października 2013 r. do dnia zapłaty, od kwoty 35,60 zł. od dnia 16 listopada 2013 r. do dnia zapłaty, od kwoty 35,60 zł. od dnia 17 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 0,79 zł. od dnia 11 marca 2014 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że strony łączyła umowa sprzedaży, na podstawie której powód dostarczał pozwanemu energię elektryczną. W związku z wykonywaniem usługi powód wystawił i doręczył pozwanemu faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 637,47 zł. z terminem płatności określonym na dzień 07 lutego 2013 r.,
- nr (...) na kwotę 164,17 zł. z terminem płatności określonym na dzień 02 maja 2013 r.,
- nr (...) na kwotę 146,52 zł. z terminem płatności określonym na dzień 05 sierpnia 2013 r.,
- nr (...) na kwotę 35,60 zł. z terminem płatności określonym na dzień 12 sierpnia 2013 r.,
- nr (...) na kwotę 36,39 zł. z terminem płatności określonym na dzień 17 października 2013 r.,
- nr (...) na kwotę 35,60 zł. z terminem płatności określonym na dzień 17 października 2013 r.,
- nr (...) na kwotę 35,60 zł. z terminem płatności określonym na dzień 15 listopada 2013 r.,
- nr (...) na kwotę 35,60 zł. z terminem płatności określonym na dzień 16 grudnia 2013 r. oraz
- nr (...) na kwotę 0,79 zł. z terminem płatności określonym na dzień 10 marca 2014 r., których pozwany nie uregulował.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał w dniu 27 lutego 2015 r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 243731/15 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym w całości uwzględnił żądanie powoda.

Pozwany, D. Ś., w złożonym od powyższego nakazu zapłaty sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa.

Wskazał, że zadłużenie wobec powoda wynika z nieopłaconego abonamentu z tytułu zawartej umowy, której przedmiotem było świadczenie usługi na potrzeby utrzymania zieleni. Podniósł, że zużycie energii pod wskazanym w umowie adresem było zerowe, w związku z czym składał on u powoda reklamację.

W piśmie procesowym z dnia 01 sierpnia 2016 r. pozwany, powołując się na przepis art. 751 pkt 1 k.c., podniósł zarzut przedawnienia części roszczenia powoda oraz wskazał, że działania powoda są sprzeczne z Ogólnymi warunkami umów kompleksowych, łączących strony, co jest jedyną przyczyną powstania zadłużenia (k. 64).

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 czerwca 2012 r. pomiędzy powodem (...) S.A. z siedzibą w G. a pozwanym D. Ś. została zawarta, na czas nieokreślony, umowa kompleksowa nr (...), której przedmiotem było świadczenie usługi kompleksowej przez

dostawcę (powoda) do obiektu, zlokalizowanego w B. przy ulicy (...), na potrzeby utrzymania zieleni. Umowa została zawarta w grupie taryfowej C11, a jej integralną część stanowiły „Ogólne warunki umów kompleksowych (...) S.A.”, zatwierdzone Uchwałą Zarządu (...) S. A. z dnia 14 listopada 2007 r.

W dniu 23 stycznia 2013 r. strony zawarły na czas nieokreślony umowę kompleksową nr (...), której przedmiotem było świadczenie usługi kompleksowej przez dostawcę (powoda) do obiektu, zlokalizowanego w B. przy ulicy (...). Zgodnie z ww. umową, rozliczenie z tytułu sprzedaży energii elektrycznej i z tytułu świadczenia usług dystrybucji odbywać się miało według grupy taryfowej C11. Integralną część umowy stanowiły „Ogólne warunki umów kompleksowych (...) S.A.”, zatwierdzone Uchwałą Zarządu (...) S. A. z dnia 14 listopada 2007 r.

Zgodnie z § 2 pkt 5 Ogólnych warunków umów kompleksowych (...) S.A., umowa kompleksowa to umowa pomiędzy dostawcą a odbiorcą, stanowiąca podstawę dostarczania odbiorcy energii elektrycznej, zawierająca elementy sprzedaży i dystrybucji tej energii, a jej treść wynika z przepisów prawa, postanowień Taryfy lub Cennika, ogólnych warunków oraz indywidualnych uzgodnień z odbiorcą. W zakresie nieuregulowanym postanowieniami ww. dokumentów, do świadczenia usługi kompleksowej stosować należy powszechnie obowiązujące przepisy prawa, w tym zwłaszcza przepisy kodeksu cywilnego oraz przepisy ustawy – Prawo energetyczne wraz z rozporządzeniami wykonawczymi (§ 3 pkt 2). Zgodnie zaś z treścią § 5, na podstawie umowy kompleksowej dostawca zobowiązuje się do sprzedaży energii elektrycznej oraz do zapewnienia jej dostarczania przez dystrybutora do miejsca lub miejsc jej dostarczania, a odbiorca do odbioru tej energii oraz do zapłaty należności z tego tytułu. Przez dystrybucję rozumie się transport energii elektrycznej siecią dystrybucyjną w celu jej dostarczenia odbiorcy (§ 2 pkt 7).

Zgodnie z (...) S.A. z siedzibą w G., obowiązującą w okresie, w którym strony łączyła umowa (2012 r. i 2013 r.), grupa taryfowa C11 zasilana była z sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia o mocy umownej nie większej niż 40 kW i prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego nie większym niż 63 A, z jednostrefowym rozliczeniem za pobraną energię elektryczną.

Zgodnie z pkt 3.3.3. (...) S.A. z siedzibą w G., obowiązującej w okresie, w którym strony łączyła umowa (2012 r. i 2013 r.), operator stosował w rozliczeniach z odbiorcami zaliczonymi do grupy taryfowej C11 sześciomiesięczny okres rozliczeniowy.

Zgodnie z Tabelą stawek opłaty abonamentowej dla grupy taryfowej C11 i sześciomiesięcznego okresu rozliczeniowego, opłata abonamentowa w roku 2012 wynosiła 1,12 zł. za jeden miesiąc. Zgodnie natomiast z Tabelą stawek opłaty abonamentowej dla grupy taryfowej C11 i sześciomiesięcznego okresu rozliczeniowego, opłata abonamentowa w roku 2013 wynosiła 1,02 zł. za jeden miesiąc. Zgodnie z Cennikiem energii elektrycznej, obowiązującym od dnia 01 stycznia 2012 r., wysokość opłaty handlowej wynosiła w taryfie C11 i sześciomiesięcznym okresie rozliczeniowym 15,00 zł.

(dowód: umowa kompleksowa k. 46, k. 68, ogólne warunki umów kompleksowych k. 69-72, taryfa k. 105-160, cennik 161-167, k. 168-173)

Powód za sprzedaż i dystrybucję energii elektrycznej do nieruchomości powoda wystawił następujące faktury Vat: nr (...) na kwotę 644,08 zł. z terminem płatności określonym na dzień 07 lutego 2013 r., nr (...) na kwotę 164,17 zł. z terminem płatności określonym na dzień 02 maja 2013 r., nr (...) na kwotę 146,52 zł. z terminem płatności określonym na dzień 05 sierpnia 2013 r., nr (...) na kwotę 35,60 zł. z terminem płatności określonym na dzień 12 sierpnia 2013 r., nr (...) na kwotę 36,39 zł. z terminem płatności określonym na dzień 17 października 2013 r., nr (...) na kwotę 35,60 zł z terminem płatności określonym na dzień 17 października 2013 r., nr (...) na kwotę 35,60 zł. z terminem płatności określonym na dzień 15 listopada 2013 r., nr (...) na kwotę 35,60 zł. z terminem płatności określonym na dzień 16 grudnia 2013 r. oraz nr (...) na kwotę 0,79 zł. z terminem płatności określonym na dzień 10 marca 2014 r.

(dowód: faktury VAT k. 49-55)

Pozwany nie uregulował należności wynikających ze wskazanych wyżej faktur VAT. (bezsporne)

Powód pismem z dnia 31 lipca 2014 r. bezskutecznie wezwał pozwanego do zapłaty.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 48)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda, które co do zasady nie były kwestionowane przez pozwanego.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że strony łączyły dwie umowy kompleksowe sprzedaży energii oraz świadczenia usług dystrybucji energii. Pozwany, odnosząc się do tych umów i wynikających z nich zobowiązań, określonych w fakturach VAT, wskazał, że powód sprzecznie z Ogólnymi Warunkami Umowy, stanowiącymi integralną część zawartych umów, naliczył wynikające z nich należności. Nadto zaprzeczył, aby energia elektryczna była przez niego wykorzystywana oraz podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powoda.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu, wskazać należy, że zgodnie z łączącymi strony umowami kompleksowymi z dnia 19 czerwca 2012 r. i 23 stycznia 2013 r. pozwany zobowiązany był do terminowego regulowania opłat (§ 10 ust. 1 Ogólnych Warunków Umów Kompleksowych), których wysokość określona była w fakturach VAT. Wbrew twierdzeniom pozwanego powód zgodnie z pkt 3.3.3. (...) S.A. z siedzibą w G., obowiązującej w okresie, w którym strony łączyła umowa, stosował w rozliczeniach z odbiorcami, zaliczonymi do grupy taryfowej C11, sześciomiesięczny okres rozliczeniowy. Brak podstaw do kwestionowania zastosowanej taryfy i naliczonych w oparciu o nią opłat abonamentowych. Są one zgodne z Ogólnymi Warunkami Umów Kompleksowych i obowiązującymi w tym okresie taryfami i cennikami, co strona powodowa wykazała, przedkładając stosowne dokumenty, jak to wyżej opisano. Należy w tym miejscu podkreślić, że niezrozumiałe jest, dlaczego pozwany, pomimo świadomości łączącej go z powodem umowy przez ponad pół roku nie zainteresował się brakiem faktury za energię elektryczną. Nadto, również wbrew twierdzeniom pozwanego, jakoby wystawione przez powoda faktury VAT wskazywały tylko opłatę abonamentową, należy podkreślić, że faktury zawierały dokładny opis wyliczenia należności, oddzielnie za obrót (sprzedaż) i dystrybucję ze wskazaniem stawek, wynikających z taryfy, obowiązującej w okresie, w którym strony związane były umowami, oraz faktycznie zużytej energii elektrycznej. Sąd nie podziela stanowiska pozwanego o niewiążącym charakterze Ogólnych Warunków Umów Kompleksowych, taryf i cenników. Praktyka, polegająca na odwoływaniu się przez strony umowy do aktów takich, jak regulaminy, ogólne warunki itp., jest obecnie powszechna i jej dopuszczalność jest niekwestionowana. Z obu umów kompleksowych wynika, że strony nadały Ogólnym Warunkom Umów Kompleksowych moc integralnej części umowy.

Odnosząc się do drugiego zarzutu pozwanego, tj. przedawnienia roszczenia, należy wskazać, że zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne w brzmieniu, obowiązującym w dniu 19 czerwca 2012 r. i w dniu 23 stycznia 2013 r., tj. w dacie zawarcia umów sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu.

Z kolei zgodnie z ust. 3 i 4 tego artykułu, dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii, zwanej dalej "umową kompleksową". Umowa kompleksowa może zawierać także postanowienia umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii lub umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, zawartych przez sprzedawcę na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego z przedsiębiorstwem energetycznym, zajmującym się przesyłaniem, dystrybucją paliw gazowych lub energii lub magazynowaniem tych paliw.

Złożone do akt sprawy umowy stanowiły „umowy kompleksowe”, albowiem na ich podstawie pozwany kupował energię elektryczną oraz był odbiorcą usług przesyłowych.

Wbrew stanowisku pozwanego, do przedawnienia przedmiotowego roszczenia nie ma zastosowania przepis art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2004 r., III SK 18/04 (OSNP 2004/24/429), umowa o usługi przesyłowe jest umową nazwaną, regulowaną „innymi przepisami” w rozumieniu art. 750 k.c. Przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne wyznaczają zakres swobody kontraktowania tej umowy przed przepisami Kodeksu cywilnego. W związku z tym do przedawnienia roszczeń z tego tytułu zastosowanie ma art. 118 k.c., przewidujący przy roszczeniach związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i roszczeniach okresowych trzyletni termin przedawnienia. Stanowisko takie było podtrzymywane również w późniejszych orzeczeniach sądów powszechnych, np. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 grudnia 2012 r., sygn. akt VI ACa 479/12.

W związku z tym należy stwierdzić, że wierzytelności, określone w fakturach VAT nr (...), nie uległy przedawnieniu. Termin ich płatności został określony odpowiednio na dzień 07 lutego 2013 r., 02 maja 2013 r., 05 sierpnia 2013 r., 12 sierpnia 2013 r., 17 października 2013 r., 15 listopada 2013 r., 16 grudnia 2013 r. i 10 marca 2014 r. Mając na uwadze datę wytoczenia powództwa, tj. 09 lutego 2015 r. – nie upłynął trzyletni termin przedawnienia, określony w art. 118 k.c.

Odnośnie dochodzonych przez powoda odsetek Sąd miał na uwadze, że są one świadczeniem ubocznym, powiązanim ze świadczeniem głównym. W konsekwencji roszczenie o odsetki przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego, jeżeli takie ma miejsce.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.127,74 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wymagalności roszczenia do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, mając na uwadze zmianę przepisu art. 481 § 2 k.c. (punkt 1 wyroku).

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na zasądzona kwotę 227,00 zł. składa się opłata od pozwu w wysokości 30,00 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł. oraz koszty zastępstwa prawnego radcy prawnego w kwocie 180,00 zł. – zgodnie z § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2010 r., poz. 490 ze zm.).

SSR Agnieszka Brzowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...);
3. (...).

O., dnia 05 czerwca 2017 r. SSR Agnieszka Brzowska